

موسیقی

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (84) امر و خلق - جلد 3

۸۴ - موسیقی

و نیز در کتاب اقدس قوله تعالی: **إِنَّا حَلَّلْنَا اصْغَاءَ الْأَصْوَاتِ وَالنَّعْمَاتِ أَيَّاكُمْ أَنْ يُخْرِجَكُمْ الْأَصْغَاءُ عَنْ شَأْنِ الْأَدَبِ وَالْوَقَارِ إِفْرَحُوا بِفَرْحِ اسْمِي الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ تَوَهَّتِ الْأَفْتَدَةُ وَانْجَذِبَتْ عَقُولُ الْمُقْرَبِينَ أَنَّا جَعَلْنَاهُ مَرْقَاةً لِعُرُوجِ الْأَرْوَاحِ لَا تَجْعَلُوهُ جَنَاحَ النَّفْسِ وَالْهَوَىٰ إِنِّي أَعُوذُ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْجَاهِلِينَ .**

و از حضرت عبدالبهاء خطاب به میرزا عبدالله خان معلم موسیقی در طهران قوله العزیز: هو الابهی ای عبد بهاء موسیقی از علوم ممدوحه در درگاه کبریا است باید در جوامع کبری و صوامع عظمی با بدع نغمات ترتیل آیات نمائی و چنان آهنگی از مشرق الاذکار بلند کنی که ملاً اعلی به اهتزاز آید ملاحظه کن که نظر باین جهت فن موسیقی چقدر ممدوح و مقبول است اگر توانی الحان و انغام و ایقاع و مقامات روحانی بکار بر موسیقی ناسوتی را تطبیق بر ترتیل لاهوتی کن آن وقت ملاحظه فرمائی چقدر تأثیر دارد و چه روح و حیات رحمانی بخشد نغمه و آهنگی بلند کن که بلبان اسرار را سرمست و بی قرار نمائی و علیک التحیة و الثناء .

و قوله المحبوب: هو الله ای باربد الهی هر چند سلف در فن موسیقی مهارتی نمودند و الحانی بدیع بسرودند شهیر آفاق گشتند و سرور عشاق ایات عاشقانه به الحان بیات بنواختند و در انجمن عالم نوائی بلند نمودند در صحرای فراق به آهنگ حجاز ولوله در عراق انداختند نغمه الهی را تأثیری دیگر و آهنگ آسمانی را جذب و ولهی دیگر در این عصر طیور انس در حدائق قدس باید آواز شهنازی بلند کنند که مرغان چمن را بوجد و پرواز آرند درین جشن الهی و بزم ربّانی چنان عود و رودی بسرود آرند و چنگ و چغانه بنوازند که شرق و غرب را سرور و شادمانی دهند و حبور و کامرانی بخشد حال تو آهنگ آن چنگ بلند کن و سرود آن عود بزن که باربد را

ORIGINAL

جان به کالبد دھی و رود کی را آسودگی بخشى فاریاب بی تاب کنی و ابن سینا را بسینای الهی دلالت نمائی و
علیک التحیة و الثناء .